

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τις τελευταίες ημέρες ηγέρθη λόγος εξ αφορμής της ενεργείας του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ζιμπάμπουε και Αγκόλας κ.Σεραφεΐμ, ο οποίος προέβη κατά την παρελθούσα Μ.Πέμπτη, 2^ο Μαΐου 2024, σε χειροτονία διακονίσεως για τις ιεραποστολικές ανάγκες της κατ'αυτόν Ιεράς Μητροπόλεως. Το γεγονός προκάλεσε πλήθος αντιδράσεων, έδωσε δε αφορμή για την διατύπωση ελευθέως διαφόρων απόψεων και προσεγγίσεων.

Προς αποφυγήν συγχύσεων λοιπόν διευκρινίζονται τα κάτωθι:

– Η ιεραποστολή στην Αφρική έχει ανάγκη τις διακόνισσες, κυρίως για το ποιμαντικό έργο και για τις βαπτίσεις των ενηλίκων γυναικών, καθώς και σε ιδιαίτερες περιπτώσεις, ως της χηρείας, σε αυστηρότερα ανδροκρατούμενα περιβάλλοντα, όπου επί μακρόν η χήρα γυναίκα απεκόπτεται του κοινωνικού και εκκλησιαστικού βίου.

-Η Εκκλησία γνωρίζει άριστα την θέση, την τάξη και τους όρους-προϋποθέσεις καταστάσεως μίας διακονίσεως, όπως αυτοί περιγράφονται στα Ευχολόγια, τους Κανόνες των Αποστολικών Διαταγών και της εν Τρούλω Συνόδου. Επισημαίνεται ιδιαίτερος ότι οι διακόνισσες δεν κατεστάθησαν ποτέ στην ιστορία της Εκκλησίας ως γυναίκες-λειτουργοί των Ιερών Μυστηρίων, αλλά ως αφιερωμένες γυναίκες-βοηθοί του εν γένει ποιμαντικού, λειτουργικού και αγιαστικού έργου της Εκκλησίας, απευθυνομένων μόνον σε γυναίκες, όπου οι τοπικές συνθήκες και τα ήθη τις απέκλειαν από την εκκλησιαστική ζωή. Η πρώτη Εκκλησία ευρέθη μπροστά στο ποιμαντικό αυτό πρόβλημα και βρήκε την λύση, διά των διακονισσών. Όταν βεβαίως οι κοινωνίες προχώρησαν πνευματικώς, ωρίμασαν, ανεγνώρισαν τα δικαιώματα των γυναικών, ο θεσμός των διακονισσών περιήλθε σε αχρησία. Αλλά τεκμηριωμένως ο θεσμός υπήρξε και σίγουρα παραμένει στο " πνευματικό οπλοστάσιο" της Εκκλησίας προς αντιμετώπιση παρομοίων καταστάσεων και σήμερα, υπό ειδικές τοπικές συνθήκες.

-Ενώπιον της αδιακόπου εξαπλώσεως του Ευαγγελικού λόγου στην Αφρική και της διαρκούς προσελεύσεως γηγενών αδελφών στην Ορθοδοξία ηγέρθησαν ποιμαντικά ζητήματα, αφορώντα τις Αφρικανές γυναίκες, ακριβώς όμοια με αυτά που αντιμετώπισε η Εκκλησία των πρώτων χριστιανικών χρόνων. Η Ιερά Σύνοδος του Πρεσβυγενούς Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής έλαβε κατ' αρχήν την απόφαση της αναβιώσεως και ενεργοποιήσεως του θεσμού των Διακονισσών εντός της ποιμαντικής δικαιοδοσίας του. Ομως, παραπέμφθη η Απόφαση αυτή σε περαιτέρω μελέτη προς τελική διαμόρφωση των επιμέρους λεπτομερειών, όπως είναι η αμφίεση, ο τρόπος διακονίας και η λειτουργική θέση των διακονισσών στην ζωή της Εκκλησίας σήμερα.

Ωστόσο, ο Σεβ. Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε κ.Σεραφεΐμ, επί σειρά πολλών ετών ιεραπόστολος στην Αφρική, προσχώρησε στην υλοποίηση της αρχικής αποφάσεως της Ιεράς Συνόδου, η οποία όμως δεν έχει καταστή ενεργή έως σήμερα, αφού δεν έχει ολοκληρωθή η επί του θέματος μελέτη προς λήψη της τελικής Συνοδικής Αποφάσεως.

Ας έχουμε εμπιστοσύνη στην Εκκλησία μας και δη στο Πρεσβυγενές Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, το οποίο θυσιαστικώς, αθορύβως και ανιδιοτελώς κηρύσσει Χριστόν και τούτον Εσταυρωμένον στα πέρατα της Αφρικανικής γης, βασισμένο στην παράδοση και στην πράξη της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας. Μακάρι να επιδεικνύετο η ίδια ευαισθησία, η οποία τώρα εμφανίζεται στην περίπτωση της προθέσεως ορθής αναβιώσεως μιας αρχαίας ποιμαντικής πράξεως της Αγιωτάτης Εκκλησίας μας και στα θέματα στελεχώσεως του ιερού κλήρου του Πατριαρχικού θρόνου του Αγίου Μάρκου, της συστηματικής και εμπράκτου συναρωγής του Αποστολικού έργου στην Αφρική ή στο μείζον θέμα της αντικανονικής εισπηδήσεως ετέρας Αυτοκεφάλου Εκκλησίας στα όρια δικαιοδοσίας του Παλαιφάτου Πατριαρχείου Αλεξάνδρειας και στην βλάσφημη προσπάθεια της διασπάσεως του γηγενούς ποιμνίου Του, το οποίο εγνώρισε τον Χριστό μέσα από την έμπονη θυσιαστική διακονία και τον θάνατο ακόμη ταπεινών Ελλήνων ιεραποστόλων, προς δόξαν Θεού και φωτισμό των ευρισκομένων « εν σκότει και

σκιά θανάτου» Αφρικανών αδελφών μας.

Εκ του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής

Αλεξάνδρεια, 11 Μαΐου 2024